

DE IURE

INFORMAČNÝ OBČASNÍK NAJVYŠŠIEHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Judikát roka

Rozhovor
s JUDr. Liborom Duřom

Stretnutie
Súdneho dvora EÚ
a Siete predsedov
najvyšších súdov EÚ

1-2/2018

3 EDITORIÁL

INFORMUJEME

- 4 Najvyšší súd Slovenskej republiky znížil v roku 2017 stav nevybavených vecí o 33 %
- 4 Najvyšší súd definitívne stopol ťažbu uránu
- 4 Mária Patakyová oceňuje reformné kroky Daniely Švecovej
- 5 Judikát roka
- 6 Predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hodnotí rok 2017 ako mimoriadne úspešný
- 8 Resocializácia odsúdených na Najvyššom súde Slovenskej republiky
- 10 Memorandum s Právnickou fakultou UK v Bratislave napĺňa vzájomné očakávania
- 12 Zomrel sudca Najvyššieho súdu Daniel Hudák

ROZHOVORY

- 13 Rozhovor s JUDr. Liborom Duľom
- 16 Rozhovor s JUDr. Luciou Tóth

ZO ZAHRANIČIA

- 19 Justičný seminár Medzinárodného trestného súdu v Haagu
- 20 Stretnutie Súdneho dvora EÚ a Siete predsedov najvyšších súdov EÚ
- 21 Stála konferencia predsedov najvyšších súdov štátov V4, Chorvátska a Slovinska
- 22 Spustenie Globálnej siete súdnej integrity

PREDSTAVUJEME

- 23 JUDr. Marianna Macková
- 24 Mgr. Nikol Marková
- 25 JUDr. Norbert Ostró, E.MA, LL.M

DE IURE INFORMAČNÝ OBČASNÍK NAJVYŠŠIEHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Forma: elektronická, vo formáte PDF | Šéfredaktor: Mgr. Alexandra Važanová, Redaktori: JUDr. Slávka Viteková, Mgr. Jana Pišová, JUDr. Dušana Remetová, Matej Jančošek, MSc, JUDr. Tomáš Lisánsky Mgr. Róbert Šimonič | Redakčná rada: JUDr. Daniela Švecová – predsedníčka, JUDr. Jarmila Urbancová - podpredsedníčka, JUDr. Ivan Solej – člen, JUDr. Jana Bajánková – členka, JUDr. Katarína Pramuková – členka, JUDr. Libor Duľa – člen, JUDr. Jozef Milučký – člen | Adresa redakcie: DE IURE, Najvyšší súd Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, 814 90 Bratislava | E-mail: tlacove@nsud.sk | © Najvyšší súd Slovenskej republiky | Neoznačené fotografie sú z archívu NS SR | Bratislava 2018 | ISSN 2453-8558

Vážené kolegyne, vážení kolegovia,

som presvedčená, že sudcovia a zamestnanci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky si pri výkone svojej činnosti plne uvedomujeme, že našou základnou úlohou je poskytnutie účinnej ochrany porušeným právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb, resp. aj spravodlivé potrestanie páchatelov trestných činov. Uvedomujeme si aj to, že táto ochrana, ktorá je zaručená tak ústavou ako aj ďalšími právnymi predpismi, musí byť poskytnutá v primeranom čase, a teda včas. Preto ma nesmierne teší, že v roku 2017 sme znížili stav nevybavených vecí o 33 %. Práve skracovanie dĺžky súdnych konaní a rozhodovanie bez zbytočných prietahov sú kľúčovými faktormi pri vytváraní obrazu justície, ako aj pri získavaní dôvery občanov. Vážené kolegyne a kolegovia, v dnešnej vypätej spoločenskej atmosfére, keď sa otvorene hovorí o korupcii v justícii, považujem tento aspekt za mimoriadne dôležitý. Spoločnosť si zaslúži i očakáva z našej strany jasný signál, že voči takýmto javom máme nulovú toleranciu. V tomto smere musíme byť absolútne jednotní.

Rovnako musíme byť nároční aj na kvalitu súdnych rozhodnutí, ktoré vydáva Najvyšší súd. V tejto súvislosti považujem za dôležité spomenúť, že Najvyšší súd skončil v rámci ceny Judikát roka v prvej trojici ocenených, čo potvrdzuje vysokú profesionalitu našej rozhodovacej činnosti.

Práve preto treba poukázať na ľudí, ktorí prispievajú k budovaniu dobrého mena Najvyššieho súdu a k výchove novej generácie sudcov. Dnes totiž, viac ako kedykoľvek predtým, musíme podporiť všetky podobné snahy a aktivity a aj v tomto zmysle by mal práve Najvyšší súd ísť príkladom. Som rada, že sme úspešní aj v rámci aktívnej spolupráce s Právnickou fakultou UK. Študenti dostávajú na pravidelnej báze možnosť prehliadť i konfrontovať svoje teoretické vedomosti a obohatiť ich o praktické skúsenosti sudcov Najvyššieho súdu.

Darí sa aj Kancelárii Najvyššieho súdu SR, ktorá po stránke personálnej, materiálnej či technickej zabezpečila požiadavky vyplývajúce nielen z právnych predpisov, ale aj z jednotlivých potrieb sudcov a asistentov.

Verím, že spoločne budeme všetkými možnými prostriedkami bojovať aj ďalej o zvýšenie dôveryhodnosti občanov v justíciu Slovenskej republiky a uchádzať sa o budovanie čistého mena pre Najvyšší súd SR.

JUDr. Daniela Švecová
predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky znížil v roku 2017 stav nevybavených vecí o 33 %

Kým v roku 2016 zostalo na Najvyššom súde 8 764 nevybavených vecí, na konci roku 2017 ich bolo len 5 827. V praxi to znamená, že efektívnosť činnosti Najvyššieho súdu sa zvýšila o 33 %. V roku 2017 rozhodli senáty všetkých kolégií Najvyššieho súdu 13 367 vecí, z celkového počtu 19 194.

Najvyšší súd definitívne stopol ťažbu uránu v lokalite Čermel' – Jahodná

V lokalite Čermel' – Jahodná sa urán ťažiť nebude. Najvyšší súd Slovenskej republiky definitívne rozhodol o nepredĺžení platnosti geologického prieskumu uránu pri Košiciach. Ukončil tak súdne konanie a potvrdil zákonnosť rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky. Najvyšší súd sa pri rozsudku oprel najmä o fakt, že spoločnosť nijako nepreukázala, že doteraz stanovená desaťročná lehota objektívne nepostačovala na ukončenie geologického prieskumu. Zároveň spoločnosť nepreukázala ani objektívnu nevyhnutnosť na ďalšie predĺženie.

Mária Patakyová oceňuje reformné kroky Daniely Švecovej

Verejná ochrankyňa práv Mária Patakyová ocenila reformné opatrenia, ktoré od nástupu do funkcie postupne zaviedla predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Daniela Švecová. Obe sa zhodli, že najmä skracovanie dĺžky súdnych konaní a rozhodovanie vecí bez zbytočných prieťahov sú kľúčové pri vytváraní obrazu justície, ako aj získavaní dôvery občanov. Predsedníčka Najvyššieho súdu Daniela Švecová sa dotkla aj problematiky zjednocovania rozhodovacej činnosti. Za mimoriadne dôležité považuje, aby zjednocovacie stanoviská kolégií a pléna Najvyššieho súdu boli pre sudcov zo zákona záväzné. Verejná ochrankyňa práv predsedníčku Najvyššieho súdu v tomto smere ubezpečila, že v prípade legislatívnej iniciatívy, bude mať tento návrh jej stopercentnú podporu.

Judikát roka

Týždenník TREND v spolupráci s nezávislou sudcovskou iniciatívou Za otvorenú justíciu každoročne udeľuje cenu Judikát roka za rozhodnutia súdov, ktoré „významne ovplyvňujú právo a jeho prostredníctvom celú spoločnosť“. Cieľom oceňovania je propagovať najhodnotnejšie judikáty a tým vyzdvihnúť prácu sudcovských senátov.

V prvom kole navrhli odborníci z prostredia justície, prokuratúry, právnej vedy, advokácie a mimovládneho sektora pätnásť judikátov, ktoré považujú za najlepšie. Členovia tejto poroty sú anonymní a vzájomne o sebe nevedia, aby sa zabezpečila čo najväčšia nezávislosť pri nominovaní. Z nominovaných judikátov potom ďalší odborníci v hodnotiacej komisii vyberajú tri najzásadnejšie. A to tak, že každý z porotcov označí tri, ktorým pridelil body.

Tento rok okrem sporu A. Babiša s ÚPN vybrali ešte rozhodnutie pléna Ústavného súdu o zrušení Mečiarových amnestií a verdikt Najvyššieho súdu. V dlhoročnom spore medzi Lesoochranským združením Vlk a developerom 1. Tatranskou akciovou spoločnosťou rozhodoval senát Eleny Berthotyovej. Ide o výnimku na výstavbu lanovky na Štrbské Pleso, ktorú v roku 2013 povolil Okresný úrad v Prešove. Ministerstvo životného prostredia ju potvrdilo, rovnako v prospech výstavby rozhodol aj Krajský súd v Bratislave. Až Najvyšší súd celý spor vrátil na samý začiatok, teda na okresný úrad.

POROTA JUDIKÁTU ROKA

Lucia Žitňanská, exministerka spravodlivosti, **Mária Patakyová**, verejná ochrankyňa práv, **René Vanek**, námestník GP, **Libor Duľa**, sudca NS, **Peter Paluda**, sudca NS, **Pavel Nechala**, právnik, **Ján Kľučka**, bývalý sudca Súdneho dvora ES, **Ján Vozár**, právnik, **Miriám Galandová**, právnička, **Richard Földeš**, právnik

Autorská správa týždenníka TREND, www.etrend.sk, krátené

Predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hodnotí rok 2017 ako mimoriadne úspešný

Zníženie stavu nevybavených vecí, navýšenie kapacít odborného personálu, či skrátenie doby konania, označila predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Daniela Švecová za kľúčové úspechy roku 2017.

Predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Daniela Švecová v novoročnom príhovore sudcom Najvyššieho súdu a zamestnancom Kancelárie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zhodnotila rok 2017. Za kľúčové označila zníženie stavu nevybavených vecí na Najvyššom súde, a to o 33 %. Pozitívne čísla podľa nej dosiahli spoločnou prácou, ako aj dobrou výkonnosťou väčšiny senátov.

Dobrý výsledok predsedníčka Najvyššieho súdu Daniela Švecová zároveň spája s personálnou politikou Najvyššieho súdu a kancelárie Najvyššieho súdu. Dlhodobú poddimenzovanosť v oblasti ľudských zdrojov sa predsedníčka rozhodla riešiť najmä posilnením stavu asistentov sudcov. V roku 2013 pracovalo na Najvyššom súde 32 asistentov. Od vymenovania JUDr. Daniely Švecovej do funkcie predsedníčky Najvyššieho súdu, v októbri 2014, sa ich počet zvýšil o 55. Dnes ich na Najvyššom súde pracuje 87. „S potešením môžem konštatovať, že sme sa dnes dostali do stavu, keď na jedného sudcu pripadá jeden asistent. Vo vybavovaní súdnej agendy sú asistenti veľkým prínosom. V neposlednom rade je cesta zvyšovania počtu asistentov oveľa reálnejšia a z pohľadu štátneho rozpočtu aj finančne menej náročná, ako cesta navyšovania počtu sudcov. Som rada, že prax mi dala za pravdu,“ konštatuje predsedníčka Najvyššieho súdu JUDr. Daniela Švecová.

Za osobitný úspech považuje D. Švecová fungovanie oddelenia dokumentácie, analytiky a komparatistiky (ODAK). To vzniklo ako organizačný útvar kancelárie 1. januára 2017. Dnes je ODAK pre sudcov významným prvkom podpory v oblasti analýzy a rešerší rozhodovacej činnosti.

Prvý rok svojej činnosti má za sebou aj Kancelária Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tá, podľa predsedníčky Najvyššieho súdu Daniely Švecovej, stanovené ciele jednoznačne splnila. Po stránke personálnej, materiálnej i technickej sa kancelárii podarilo zabezpečiť požiadavky, vyplývajúce nielen z právnych predpisov, ale aj z jednotlivých potrieb sudcov a asistentov.

V roku 2018 je jednou z priorít predsedníčky Najvyššieho súdu aj zníženie stavu vecí starších ako jeden rok, a to v každej agende vo všetkých štyroch kolégiách Najvyššieho súdu, ako aj skrátenie doby konania. „Predpokladám, že odborný potenciál asistentov sa v roku 2018 prejaví vo zvýšení kvality činnosti senátov a v skrátení doby konania,“ doplnila Daniela Švecová.

pripravil: referát komunikácie s verejnosťou

Resocializácia odsúdených na Najvyššom súde Slovenskej republiky

Jedným z nástrojov penitenciárnej starostlivosti vo výkone trestu odňatia slobody, a zároveň jedným z nástrojov, ktoré sa volia v rámci programu zaobchádzania, je zaraďovanie odsúdeného do práce. Okrem prípadov invalidných dôchodcov a starobných či predčasných starobných dôchodcov a osôb, ktoré pre zdravotný stav nemôžu pracovať, ak je odsúdený do práce zaradený, má vo výkone trestu odňatia slobody povinnosť pracovať. Odsúdený sa do práce zaraďuje v súlade s účelom trestu a účelom výkonu trestu odňatia slobody. Je nutné, aby sa pri zaraďovaní do práce prihliadalo na zdravotný stav odsúdeného a na možnosti využitia jeho pôvodnej pracovnej kvalifikácie v pracovnom procese. Zaraďovanie do práce takisto prebieha v súlade s cieľmi, ktoré sú pre konkrétneho odsúdeného formulované v programe zaobchádzania.

Základným právnym predpisom, ktorý upravuje podmienky zamestnávania odsúdených, je zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Medzi odsúdeným, ktorý je zaradený na výkon prác v rámci výkonu trestu odňatia slobody a právnickou osobou alebo fyzickou osobou – podnikateľom, pre ktorú práce vykonáva, nevzniká pracovnoprávny vzťah. Zaraďovaním do práce vzniká osobitný vzťah medzi Ústavom na výkon trestu odňatia slobody a odsúdeným, ktorý však takisto nemožno charakterizovať ako pracovný pomer a ani ako iný pracovnoprávny vzťah. Jediný právny vzťah, ktorý v tejto súvislosti vzniká, je právny vzťah medzi Ústavom na výkon trestu odňatia slobody a právnickou alebo fyzickou osobou – podnikateľom, pre ktorú sa práce v Ústave na výkon trestu odňatia slobody alebo aj mimo tohto ústavu vykonávajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podporuje odsúdených v procese ich resocializácie už od roku 2008, pričom aj v roku 2018 pokračuje spolupráca s Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Bratislava I (ďalej len „ústav“) v procese resocializácie odsúdených a ich ľahšieho zaraďovania do bežného života tak, aby sa minimalizoval negatívny vplyv výkonu trestu vzhľadom k osobe odsúdeného. Predmetná spolupráca funguje na základe zmluvy o vykonávaní pomocných prác. Zmluva o vykonávaní pomocných prác obsahuje predpísané podstatné náležitosti a ostatné dojednania, najmä identifikačné údaje objednávateľa a poskytovateľa (ústav), miesto, čas a rozsah plnenia, cenu prác, platobné podmienky, úroky z omeškania pre prípad nedodržania alebo porušenia niektorých povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Cena prác je stanovená na základe ekonomickej kalkulácie. Osobitnými dojednaniami zmluvy sú špecifické podmienky organizovania a riadenia práce, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a ochrany pred požiarom, jednotlivé práva a povinnosti poskytovateľa a objednávateľa.

Ústav na základe zmluvy zabezpečí spravidla štyroch odsúdených, ktorí sa podieľajú na vykonávaní pomocných stavebných prác, pomocných prác pri sťahovaní, upratovaní, skladaní nábytku, maľo-

vaní, vykladaní a nakladaní materiálu. Závnik odsúdených na jednotlivé práce, riadenie pracoviska a kontrolu kvality prác vykonávajú poverení pracovníci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Práce sú vykonávané v dohodnutom pracovnom čase od 07.00 hod. do 15.30 hod., vrátane prestávky na odpočinok a jedlo, a to v budove na Župnom námestí, ako aj v budove, kde sídli Obchodno-právne kolégium na Námestí Slovenského národného povstania. Na ich bezpečnosť dohliada poverený pracovník oddelenia hospodárskej správy v spolupráci so Zborom väzenskej a justičnej stráže.

Problematika zamestnávania odsúdených tvorí osobitnú kategóriu poslania Zboru väzenskej a justičnej stráže, vzájomne prepojenú a súvisiacu s ostatnými činnosťami zboru, ktoré sú podľa zákona v jeho pôsobnosti. Vplyv a význam práce odsúdených v procese ich resocializácie je nezastupiteľný. Pravidelná pracovná činnosť v rámci Najvyššieho súdu pôsobí na osobnosť odsúdeného, na jeho vzťah k hodnotám a na objavovanie či zdokonaľovanie vlastných schopností. Pravidelná a účelná práca zmierňuje tiež stres z dlhodobej izolácie v uzatvorenej spoločnosti a zároveň vytvára lepšie podmienky pre zaradenie sa do normálneho a bežného života po odpykaní trestu.

pripravil: Róbert Šimonič

Memorandum s Právnickou fakultou UK v Bratislave napĺňa vzájomné očakávania

V zmysle memoranda o spolupráci uzatvoreného medzi Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Právnickou fakultou Univerzity Komenského v Bratislave sa uskutočňujú pravidelné stretnutia správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a katedry správneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského. Študenti tak dostávajú pravidelnú možnosť prehĺbiť si svoje teoretické vedomosti a obohatiť ich o praktické skúsenosti.

Za správne kolégium je odborným garantom tejto spolupráce predseda správneho kolégia JUDr. Jozef Milučký, ktorý spolu s ďalšími sudcami správneho kolégia, pedagógmi Právnickej fakulty UK a so študentmi pravidelne rozoberajú zaujímavé odborné otázky. Nakoľko ide o veci týkajúce sa správneho práva a správneho súdnictva, je logické, že partnerom správneho kolégia NS SR je v tomto prípade Katedra správneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského. V jej mene sa ako pedagogický a odborný dozor zúčastňujú týchto stretnutí pani prof. JUDr. Mária Srebalová, PhD., prodekan právnickej fakulty doc. JUDr. Ján Škrobák, PhD., ako i doc. JUDr. Juraj Vačok, PhD.

Študenti sa pod pedagogickým dozorom snažia riešiť pripravené praktické prípady vypracovaním odborných stanovísk. Následne je študentom vždy na ďalšom stretnutí odovzdaná spätná väzba zo strany Najvyššieho súdu, v ktorej sa po kvalitatívnej stránke rozoberú závery príslušných vypracovaných stanovísk v kontexte s posudzovanou kauzou.

Podobné odborné stretnutie sa uskutočnilo na pôde Najvyššieho súdu aj dňa 10. 4. 2018 a za Najvyšší súd sa ho zúčastnili predseda správneho kolégia JUDr. Jozef Milučký, JUDr. Jana Zemková, PhD., JUDr. Zuzana Ďurišová, JUDr. Zdenka Reisenauerová a JUDr. Alžbeta Mitříková.

JUDr. Jozef Milučký:

„Spolupráca v súčinnosti s vyššie uvedenými pedagógmi je na vysokej odbornej úrovni. Občas študentom pripomeniem, že teória bez praxe je ako koleso bez voza. Samozrejme, že to platí i opačne. Jednak pani profesorka Srebalová, ako i doc. Škrobák a doc. Vačok sú v akademickej obci uznávanými a rešpektovanými osobnosťami nielen v oblasti správneho práva, ale i v oblasti správneho súdnictva. Pokiaľ mám spätnú väzbu od uvedených pedagógov, tak i z pohľadu študentov, ktorí pracujú v troj-štvorčlených skupinách, je naša vzájomná spolupráca hodnotená veľmi pozitívne a vybraná vzorka študentov sa veľmi teší na naše odborné stretnutie. Už samotná odborná pôda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je pre nich veľkým lákadlom a výzvou na kvalitnú spoluprácu. Riešime jednak otázky hmotnoprávneho charakteru, ale i procesné otázky. Naša spolupráca je vzájomne cenná aj pri konzultáciách ohľadom jednotlivých nových procesných inštitútov zakotvených v novom Správnom súdnom poriadku a ich praktickej aplikácie.“

doc. JUDr. Mária Srebalová, PhD.:

„Vzájomná spolupráca, na ktorej majú možnosť participovať študenti pod dohľadom odborného garanta JUDr. Jozefa Milučkého a ďalších sudcov Najvyššieho súdu je pre študentov mimoriadnou príležitosťou vstúpiť do reálneho sveta právnej praxe. Stretnutia sú efektívne štruktúrované a zahŕňajú konzultačné stretnutie, aplikovaný seminár, vypracovanie odborného stanoviska a spätnú väzbu od odborného garanta. Po niekoľkoročnej spolupráci je možné zhodnotiť aj spätnú väzbu od absolventov, ktorí stretnutia hodnotia ako jednu zo vzácných možností študovať praktický prípad, konzultovať ho a vyjadriť svoj právny názor naň.“

doc. JUDr. Ján Škrobák, PhD.:

„Spoluprácu našej katedry so správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky si veľmi vážim, a verím, že sa nám ju podarí ďalej budovať. Či už klinické predmety Administratívnoprávne praktikum 1 a 2, na ktoré máme zo strany študentov vždy vysoko pozitívne odozvy alebo sťažie našich študentov, ale aj naše možnosti zapájať sa napríklad do pripomienkovania návrhov judikátov a pravidelná účasť členov správneho kolégia na vedeckých podujatiach našej fakulty, či napríklad v komisiách na štátnych skúškach nám i našim študentom veľmi pomáha zlepšovať si poznanie o najaktuálnejších problémoch aplikačnej praxe.“

doc. JUDr. Juraj Vačok:

„Spolupráca na tomto projekte začala v roku 2010 a som veľmi rád, že sa úspešne prehlbuje. V tomto smere patrí obrovská vďaka práve sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorí sa na celom procese podieľajú a v minulosti podieľali. Z pohľadu pedagóga môžem konštatovať, že ohlasy zo strany študentov sú výborné. Rovnako považujem za veľmi prínosné, že aj my pedagógovia máme možnosť konfrontácie našich názorov s najnovšími názormi a poznatkami predstaviteľov súdnej praxe na úseku správneho súdnictva. Pre úplnosť by som rád dodal, že projektu sa doteraz zúčastnilo skoro 200 študentov. Uvedené by sa nikdy nedokázalo uskutočniť bez obrovského nadšenia a ochoty zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. S ohľadom na doterajšie skúsenosti verím, že doterajšia spolupráca sa bude naďalej prehľbovať a aj vďaka takýmto projektom sa nám podarí vychovať mnoho nadšených mladých právnikov pre oblasť správneho práva a správneho súdnictva.“

pripravili: JUDr. Jozef Milučký a Dušana Remetová

Zomrel sudca Najvyššieho súdu JUDr. Daniel Hudák

JUDr. Daniel Hudák po ukončení Právnickej fakulty na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach začína v roku 1980 ako justičný čakatel', neskôr ako trestný sudca na Okresnom súde v Žiline, kde sa následne stal jeho predsedom a pôsobil tam do roku 1997. To, že chce naplňať ideály, ktoré nosil vo svojom srdci a ísť jednoznačnou cestou spravodlivosti, preukázal v roku 1997, keď vybudoval novovznikajúci Krajský súd v Žiline a stal sa jeho predsedom. Aj jeho zásluhou má tento súd doposiaľ vynikajúci kredit.

V roku 2006 sa stal štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Aj v tomto pracovnom poslaní naplno prejavil svoju čestnosť, zmysel pre spravodlivosť, svedomitosť a pracovitosť. Vlastnosti, ktoré bezpochyby patrili k jeho osobnosti a kvôli ktorým si ho ľudia vážili.

Na ceste spravodlivosti zotrval aj počas svojho ďalšieho kariérneho pôsobenia, keď sa v roku 2010 stal trestným sudcom a neskôr predsedom trestného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Druhé funkčné obdobie bol členom Súdnej rady Slovenskej republiky a predsedom skúšobnej komisie Justičnej akadémie Slovenskej republiky.

JUDr. Hudák sa justícii venoval 38 rokov.

JUDr. Daniel Hudák znamenal pre súdnictvo, ako aj pre nás sudcov veľmi veľa, svoje poslanie zastal s plnou zodpovednosťou, húževnatosťou, hrdosťou a pokorou. A to, kým bol JUDr. Hudák si uchovajme navždy v našich spomienkach, v našich srdciach.

* 12. december 1955
† 16. apríl 2018

pripravila: JUDr. Jarmila Urbancová

Prinášame vám rozhovor s JUDr. Liborom Duřákom, predsedom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a externým členom pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky.

Pán predseda, nedávno ste boli lektorom na vzdelávacom podujatí justičnej akadémie pre funkčne mladých sudcov a kandidátov na funkciu sudcu, ktorí už uspeli vo výberovom konaní. Vašou témou boli „Aktuálne otázky vývoja teórie a praxe v oblasti justície“, čo iste zaujíma všetky generácie právnikov činných v súdnictve, a nielen ich. Čo bolo obsahom vašej prednášky?

Ide o netradičnú tému, určenú pomerne všeobecne, bez užšieho odborného zamerania, na aké som na tejto pôde zvyknutý. Ale v skutočnosti som vedeniu Justičnej akadémie za takto navolenú „dramaturgiu“ vďačný. Je zodpovedné prispieť niečím do vienu štartovacej pozície začínajúcich kolegov, a zároveň aj príjemné vrátiť sa pomyselne do doby, keď som na semináre funkčne mladých sudcov chodil sám. Okruh problémov sa neviazal na trestné právo, ani výlučne na právo ako také. Bol kombináciou úvah o aplikácii práva a o faktických okolnostiach výkonu súdnictva, najmä v jeho začiatkoch.

Môžete nám to priblížiť?

Samozrejme, skúsím to priblížením jednotlivých podtém v ich nadväznosti. Prvý okruh sa týkal poslania práva a charakteru právneho poriadku so zdôraznením, že právo a jeho aplikácia štátnymi orgánmi, vrátane súdov, nie je samoučelné, ale je prostriedkom na dosiahnutie spravodlivosti v rámci zákona. To prakticky znamená, že „právny“ štát nemá byť „právnickým“ štátom, kde spor osôb, ktorý vyústil do súdneho konania, je primárne vojnou právnikov. V nej víťazí ten, kto má (rozhodne môže si finančne dovoliť) lepší profesionálny tím, a teda sa už vopred nemá čoho báť. Tak to ale niekedy, častejšie, než by malo, býva a prakticky to nemožno vylúčiť. Sudca má v tomto procese špecifickú rolu, je však viazaný rozsahom svojej pôsobnosti a musí odolať pokušeniu ju prekročiť. Pretože niet demokracie bez nezávislosti súdnictva, ale ani bez delby moci, ktorá súdnictvo vymedzuje a definuje, ale zároveň kompetenčne obmedzuje. Ak sa hovorí o „aktivizme“ a „sudcokracii“, tak potom oprávnene tam, kde sa prekračuje hranica sudcovskej tvorby práva, v rámci ktorej sudca

prekonáva deficit právnej úpravy. Jednotlivé druhy moci majú svoje mantinely a navzájom do seba nemajú zasahovať.

Domnievate sa, že sa tak v súdnictve deje?

Do určitej miery ide o pochopiteľnú tendenciu, ktorú si funkčne mladý sudca uvedomí pri výkone moci. Právo sa totiž v konečnom dôsledku prejaví tak, ako rozhodne súd. Potom záleží na systéme opravných prostriedkov a rozhodnutí síce vyššieho, ale stále súdu. A tam, kde už opravné prostriedky nie sú, môže byť „aktivizmus“ najsilnejší, aj keď konečné slovo majú (prakticky výlučne) skúsenejší sudcovia.

Môžu sa teda také prvky rozhodovania prejavovať aj, alebo práve na Najvyššom súde?

Nepochybne, vyplýva to z povahy vecí, ako som ju načrtol vyššie. Ale možno ešte výraznejšie v iných súdnych systémoch, než je všeobecné súdnictvo. Teda v súdnictve ústavnom a európskom, či už na inštitucionálnej báze Európskej únie, alebo Rady Európy, teda pokiaľ ide o „Luxemburg“ a „Štrasburg“. Tieto súdy majú dosah na rozhodnutia všeobecných súdov, pričom naopak to nie je, a samy už reálnu korekciu svojej aplikačnej tvorby necítia, okrem prekonávania vlastnej judikatúry. Samozrejme, kto má pri rozhodovaní posledné slovo, môže byť spochybnený len v rámci odbornej diskusie, každý mocenský akt je však v princípe hodnotiteľný a kritizovateľný.

*„Justícia je v systéme delby moci nenahraditeľná,
aj keď často aj osamelá a dehonestovaná.
Preto musí svoj kredit neustále obhajovať,
dnes, zajtra a stále.“*

Prispieva možným deformáciám aj kvalita legislatívy?

Vo vyššie naznačenom smere ide najmä o určitú neprehľadnosť, ktorá je daná viacerými vrstvami aplikovaných normatívnych systémov. Sudca používa jednak vnútroštátne zákonodarstvo s jeho ústavným jadrom, tak aj európske a medzinárodné právo. Vzťahy medzi nimi a riešenie možných kolízií má svoje špecifiká, ktoré sú pomerne komplikované a nie vždy jasné. Niekedy ide o priame aplikačné riešenie, niekedy vedie cesta cez rozhodnutie iného súdu, najmä ústavného. Tieto otázky sme na podujatí rozobrali podrobnejšie, vrátane právnych dôsledkov v konkrétnych prípadoch.

V tézach vášho vystúpenia vidím aj otázku judikatúry, s podtitulom „nemyslím, citujem“...

Áno, judikatúra je neodmysliteľnou súčasťou aplikácie práva, najmä v súdnictve, aj keď v ústavnom texte o prameňoch práva, ktorými je sudca viazaný, sú zmienené len právne normy. Nie je na všetkých úrovniach vyjasnená otázka záväznosti judikatúry. Kým v ústavnom a európskom súdnictve je viac-menej považovaná za samozrejmosť, v sústave všeobecných súdov sa prezentuje (aj) téza o len tzv. diskurznej záväznosti, a to aj vo vzťahu k zjednocovaniu rozhodovania Najvyšším

súdom, teda o možnom interpretačnom nesúhlase s potrebou vysporiadať sa pri ňom s platnou judikatúrou. V princípe však nie je dôvod na odlišný prístup, a hovorí sa aj o možnom legislatívnom riešení. Reprezentatívnym fórom diskusií o tejto otázke bola pomerne nedávna medzinárodná konferencia usporiadaná Najvyšším súdom Českej republiky, a to na európskej aj transatlantickej úrovni, na ktorej som mal možnosť sa zúčastniť a snažil som sa z nej poslucháčom tlmočiť poznatky.

Pokiaľ ide o formuláciu „nemyslím, citujem“, je parafrázou na spôsob fungovania judikatúry ako prameňa práva v (najmä) americkom zámorí, keď sa mechanicky hľadá riešenie právnej situácie v skorších rozhodnutiach súdov bez vlastnej právnej úvahy. Funkčne mladých sudcov a adeptov na túto funkciu som inšpiroval k tomu, aby najprv problém „premleli“ a nachádzali riešenie vo vlastnej hlave, a až potom svoje závery konfrontovali s tým, čo už vymysleli a povedali iní. Zabránia tak stereotypu vo svojom uvažovaní, nasmerovaniu na vopred dané riešenie a možno práve oni „objavia Ameriku“ (v dobrom zmysle slova). Tento prístup je však žiadúci aj pre sudcov s vyšším funkčným vekom, ja sám sa oň snažím stále.

Podme ďalej k mimoprávnym kategóriám. Čo negatívne ovplyvňuje výkon funkcie u začínajúcich sudcov?

Nepochybne je to migrácia sudcov, ich prechod na vyššie stupne súdov alebo ukončenie funkcie. Nevybavenú agendu po nich musia prevziať funkční nasledovníci, ktorí potom majú väčší problém so „zdedenými“ vecami, než s vecami, ktoré napadnú na súd počas výkonu ich funkcie. To sa potom premietne do dĺžky konania, keď sudca začína s vecou odznova, najmä tam, kde musí opakovať už vykonané dokazovanie. Takto sa problém kontinuálne prenáša aj na súd vyššieho stupňa, keď v konečnom dôsledku zaťažuje, samozrejme, účastníkov konania.

Na druhej strane ide o nevyhnutnosť, pretože funkčná migrácia sa nevyhne žiadnej profesii. Nie sú však dobré skokové zmeny, keď príliš veľa sudcov na určitom súde odchádza, a teda aj naopak, musí pribudnúť. Stráca sa vzťah funkčne starších a mladších kolegov, z ktorých tí prví prispievajú skúsenosťami, tí druhí zase novými pohľadmi a invenciou. To sa, samozrejme, týka všetkých súdov, vrátane Najvyššieho.

Buďme aktuálni, v týchto dňoch a hodinách sa črtajú výrazné zmeny v mimosúdnych štruktúrach štátnych orgánov. Aký to bude mať vplyv na justíciu?

Principiálne by nemal byť žiadny. V reále „ideálny plyn“ neexistuje, to neplatí len vo fyzike. Politikum, ktoré sa mocensky pretvára, má ingerenciu do tvorby práva, pretože zákony sa prijímajú v parlamente, a to nielen tie, podľa ktorých sa koná a rozhoduje, ale aj tie, ktoré upravujú statusové pomery súdov a sudcov. Ďalšie vplyvy sú v personálnej oblasti, čo sa môže dotknúť predsedov súdov cez osobu ministra spravodlivosti, ale aj nových či funkčne postupujúcich sudcov prostredníctvom iných členov súdnej rady, než ktorí sú volení sudcami. Dali by sa nájsť aj ďalšie súvislosti, ktoré by si vyžadovali širší výpovedný priestor.

Je permanentnou úlohou súdnictva hájiť svoju nezávislosť, bez ktorej dochádza ku koncentrácii moci na politickej báze, pretože normotvorba a najvyššie posty v exekutive sú obsadzované tým politickým zoskupením, ktoré je „pri kormidle“, aj keď na základe výsledkov slobodných parlamentných volieb. Justícia je teda v systéme deľby moci nenahraditeľná, aj keď často aj osamelá a dehonestovaná. Preto musí svoj kredit neustále obhajovať, dnes, zajtra a stále.

pripravila: Dušana Remetová

Podstatnú časť slovenskej justície tvoria bývalí asistenti sudcov Najvyššieho súdu SR. V tomto rozhovore vám chceme predstaviť jednu z bývalých asistentiek, a zároveň súčasnú sudkyňu Okresného súdu Bratislava IV. JUDr. Luciu Tóth.

Pani doktorka, stať sa sudcom je iste snom nejedného asistenta sudcu Najvyššieho súdu SR. Bol to aj váš sen? Vedeli ste už od malička, že sa vaša životná cesta bude spájať s justíciou či právom ako takým? Kto alebo čo ovplyvnilo vaše kroky na právnickú fakultu? Mali ste v rodine nejakého právnika, ktorý bol vašim vzorom?

Odkedy si pamätám, chcela som ísť študovať na právnickú fakultu, čo pre mňa vtedy automaticky znamenalo, že sa stanem sudkyňou, keďže som nepoznala iné právnické povolania. Už na základnej škole, keď sme mali uviesť, kam sa chceme v živote uberať, som s rešpektom uvádzala „právo“. Nepovedala by som, že by ma niečo či niekto špeciálne ovplyvnil v tejto mojej voľbe, keďže v našej rodine sa žiaden právnik nevyskytoval, dokonca ani teraz sa v nej právnici nevyskytujú, s výnimkou môjho bratranca, ktorý je advokátom. Podnetom teda bol skôr vrozený zmysel pre spravodlivosť a túžba produkovať spravodlivé rozhodnutia, a tým aj zlepšiť dôveryhodnosť justície.

Na Najvyššom súde SR vás poznali ešte ako Luciu Leňovú. Ako dlho ste tu pôsobili? Chýba vám niekedy Najvyšší súd?

Na Najvyššom súde SR som pôsobila takmer sedem rokov. Je to podstatná časť mojej profesionálnej praxe, preto je samozrejmé, že mi chýba, a to vo viacerých smeroch. Na jednej strane je to z pozície miery zodpovednosti, ktorá neležala na pleciach asistenta, ako je to teraz, keď som v pozícii sudcu, s čím súvisí aj to, že ako asistentka som nebola v kontakte so stranami sporu, a na druhej strane z hľadiska vzťahov. Jedným z predpokladov dobrých výsledkov práce je, podľa môjho názoru, aj spolupráca medzi kolegami. Či už hovoríme o kolegoch zo senátu alebo celkovo v správnom kolegiu, kde som pôsobila, veľmi príjemné boli nielen pracovné či osobné vzťahy medzi asistentmi, ale aj medzi sudcami a asistentmi, kde prebiehali odborné i ľudské debaty, ktoré ma jednoznačne obohatili. Aj v rámci kancelárie, kde sme mali zastúpenie trestného i civilného kolégia, bola vždy prítomná rôznorodá diskusia, ktorá prispela k rozvoju dobrých vzťahov aj mimo práce. Čiže asi v tomto mi Najvyšší súd najviac chýba, ale po justičnej skúške som cítila, že je čas na posun a zmenu.

Za toto obdobie ste iste nazbierali mnohé pracovné skúsenosti, ktoré teraz môžete zužitkovať. Čo vám najviac pomohlo pri príprave na justičnú skúšku či výberové konanie?

Za najväčšie pozitívum môjho pôsobenia na Najvyššom súde SR, konkrétne v senáte v zložení JUDr. Babiaková, JUDr. Fúrová a Mgr. Melicher, považujem to, že ako asistenti sme mali možnosť zúčastniť sa aj neformálnych porád senátu, kde sme mali možnosť vidieť ako prebieha odborná diskusia medzi členmi senátu, do ktorej sme sa mohli zapojiť aj my asistenti a slobodne prezentovať svoj názor, čím sme získali sebavedomie vo vyjadrovaní a v prezentácii svojich argumentov. A samozrejme, nemenej dôležitý je aj samotný charakter práce asistenta, a to možnosť pripravovať koncepty nielen procesných, ale aj meritórnych rozhodnutí. Z toho som čerpala nielen pri skúške či výberovom konaní, ale čerpám z toho aj teraz vo svojej funkcii. Dovolím si tvrdiť, že práca asistenta sudcu predstavuje kvalitný základ pre ďalší kariérny postup.

Teraz na okresnom súde riešite občianskoprávne veci. Na Najvyššom súde SR ste sa venovali správnomu právu. Je vám niektoré z nich srdcu bližšie?

Ťažko povedať, či srdcu bližšie. Mám rada oba odbory, a to najmä preto, že prístup k nim zo strany súdu je odlišný. Pri nástupe na okresný súd som mala rešpekt k rozsiahlej právnej matérii občianskeho práva, keďže takmer sedem rokov na Najvyššom súde som sa primárne pri súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov zaoberala správnym právnom. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že

správny súd nie je súdom skutkovým, nevykonáva rozsiahle dokazovanie, pretože toto v zásade prebieha na správnom orgáne. Teraz mám predovšetkým na mysli procesný postup v konaní o správnej žalobe, ostatné typy konaní správneho súdnictva ponechávajúc bokom. Naopak, na okresnom súde v civilnej veci je v zmysle Civilného sporového poriadku teraz na stranách sporu, aby súdu označili a predložili dôkazy, pričom súd určí, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré nie, a na základe zisteného skutkového stavu založí svoje rozhodnutie. Čiže dokazovanie vykonáva súd sám, na základe návrhov procesných strán. Je tu teda rozdiel oproti správnomu súdnictvu, kde sa v zásade posudzuje už hotový spis, pri ktorom súd posúdi, či bolo vykonané dokazovanie v dostatočnej miere na to, aby správny orgán mohol vydať napadnuté rozhodnutie. Preto vnímam správne súdnictvo, keď sa bavíme o konaní o správnej žalobe, tak, že je viac o právnom posúdení a riešení právnych otázok. Pri konaní o žalobe na súde prvej inštancie veľa závisí od vykonaného dokazovania, ktoré strany navrhnu, pričom tým, že nový procesný poriadok dáva dôraz na koncentráciu konania, či už sudcovskú alebo zákonnú, sú zvýšené aj nároky na poučovaciu povinnosť súdu voči stranám sporu, kde je zase priestor pre aktivitu sudcu. Rovnako je v správnych veciach na Najvyššom súde len málo pojednávania. Naopak, pri civilných veciach na okresnom súde práve pojednávania vo väčšine predstavujú základ práce sudcu. Cez tieto odlišnosti preto vnímam aj správne aj občianske právo ako dve rovnocenné polia môjho záujmu.

Budú to už dva roky, čo pôsobíte vo funkcii sudcu. Ako by ste charakterizovali túto vašu dvojročnicu? Spomeniete si na svoje prvé pojednávanie?

Presne ako každý životný či pracovný posun je zmenou a je potrebný čas, aby človek nabehol na svoj systém, tak asi aj ja nejako podobne vnímam moje pôsobenie vo funkcii sudkyne. Ako som už spomenula, veľkou pomocou mi boli neformálne porady senátu Najvyššieho súdu, kde sme pri rozbere rozhodnutí krajských súdov nachádzali nedostatky rozhodnutí, ktorých sa snažím vyvarovať. Osobne kladím dôraz na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré považujem za jeden zo základov spravodlivého procesu. Samozrejme, že si spomínam na svoje prvé pojednávanie, bolo to asi po dvoch mesiacoch od môjho nástupu do funkcie. Človek cíti vysokú mieru zodpovednosti, preto dôsledná príprava na pojednávanie pre mňa bola, a doteraz je, základom, aby nenastali situácie, v ktorých by som ostala prekvapená, či zaskočená. Každé ďalšie pojednávanie bolo už menej stresujúce, ale pocit zodpovednosti tam stále ostáva. Zažila som úsmevné situácie, ale aj nepríjemné a nevhodné správanie, či už zo strany advokátov, alebo ich klientov. Celkovo môžem zhodnotiť, že priebeh pojednávania závisí aj od toho, ako sa k veci postavia strany sporu, prípadne ich zástupcovia.

Prácu je potrebné vyvážiť oddychom. Ako trávite svoj voľný čas? Čo vás dobíja energiou?

Mojím obľúbeným relaxom sú pohybové aktivity ako turistika, cvičenie, joga. Tiež čítam veľa kníh. Takým väčším oddychom je leto, keď minimálne na dva týždne úplne vypnem a načerpám novú energiu.

Každé obdobie života má svoje čaro. Človek by mal mať stále nejaké ciele a stále by sa mal posúvať vpred. Zamýšľali ste sa nad tým, že by ste sa raz možno na Najvyšší súd SR vrátili ako sudkyňa?

Isteže sa pozerám do budúcnosti, avšak teraz je to pre mňa ešte vzdialené, keďže všetko musí ísť postupne. Rada by som najskôr získala dostatočnú spätnú väzbu z krajského súdu pri mnou vydaných rozhodnutiach, ktoré boli jednou alebo oboma stranami sporu napadnuté odvolaním, a potom zvažovať prípadný postup na krajský súd, či raz možno aj návrat na Najvyšší súd SR.

*pripravila: Dušana Remetová
foto: Lucia Tóth*

JUSTIČNÝ SEMINÁR MEDZINÁRODNÉHO TRESTNÉHO SÚDU V HAAGU

Medzinárodný trestný súd v Haagu (International Criminal Court) zorganizoval 18. januára 2018 Justičný seminár na tému Komplementarita a spolupráca súdov v prepojenom systéme globálneho súdnictva. Pozvanými hosťami boli sudcovia z národných a medzinárodných jurisdikcií, predsedovia najvyšších súdov zmluvných strán Rímskeho štatútu, ako aj sudcovia súdu. Zúčastnila sa ho aj delegácia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod vedením jeho predsedníčky Daniely Švecovej. Ide o prvé stretnutie obdobnej povahy, zorganizované Medzinárodným trestným súdom. Cieľom podujatia bolo prispieť k rozvoju systému medzinárodného trestného súdnictva, prostredníctvom dialógu o témach spoločného záujmu.

Po otvorení stretnutia predsedníčkou Medzinárodného trestného súdu Silviou Fernández de Gurmendi rokovali účastníci stretnutia na témy komplementarity a kooperácie súdov. Pozornosť venovali najmä otázkam prípustnosti v zmysle článkov 17 a 19 Rímskeho štatútu, skúsenostiam národných súdov s trestaním zločinov podľa Rímskeho štatútu, úlohám regionálnych súdov, vzťahu medzi trestnými súdmi a súdmi pre ľudské práva a globálnemu posilňovaniu zásad právneho štátu. V rámci témy o spolupráci súdov sa diskusia týkala foriem tejto spolupráce a výmeny skúseností; výziev, ktorým čelia súdy v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach, zdrojov na ich fungovanie; vzťahu medzi súdnictvom a politikou a podpory cezhraničného justičného dialógu, v záujme zvládnuť tieto výzvy. Po ukončení pracovného zasadnutia sa hostia zúčastnili slávnostného otvorenia justičného roka Medzinárodného trestného súdu.

Medzinárodný trestný súd je prvý stály trestný tribunál s právomocou v trestných činoch genocídy, zločinov proti ľudskosti, vojnových zločinov a trestného činu agresie. Bol zriadený v roku 1998 Rímskym štatútom, ktorý nadobudol účinnosť v roku 2002.

pripravila: Lenka Bogárová

Stretnutie Súdneho dvora EÚ a Siete predsedov najvyšších súdov EÚ

V priestoroch Súdneho dvora EÚ v Luxemburgu sa dňa 12. marca 2018 uskutočnilo spoločné stretnutie Súdneho dvora EÚ a Siete predsedov najvyšších súdov členských štátov EÚ, ktorého sa na pozvanie predsedov týchto inštitúcií Koena Lenaerts a Pritta Pikamäe zúčastnila aj predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Daniela Švecová.

Predmetom pracovného zasadnutia bolo predstavenie prvých výsledkov Súdnej siete EÚ, Charta základných práv EÚ a návrhy na začatie prejudiciálneho konania. Súdna sieť EÚ je projektom, ktorý má prispieť k prehĺbovaniu spolupráce medzi najvyššími a ústavnými súdmi členských štátov a funguje od 1. januára tohto roka v podobe internetovej stránky, ku ktorej majú prístup členské súdy. Je rozdelená na niekoľko častí, ktoré sú venované návrhom na začatie prejudiciálneho konania, vnútroštátnym rozhodnutiam s európskym prvkom a analytickým a komparatívnym štúdiám. Diskutovalo sa o aktuálnej naplnenosti a návštevnosti stránky a o anonymizácii nahrávaných dokumentov.

V rámci témy o Charte základných práv EÚ sa účastníci stretnutia venovali najmä analýze rozsudku Veľkej komory Súdneho dvora z 5. apríla 2016 v spojených veciach C404/15 a C659/15 Aranyosi a Căldăraru a stanovisku 2/13 Súdneho dvora EÚ o pristúpení EÚ k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K návrhom na začatie prejudiciálneho konania hovorila sudkyňa Súdneho dvora EÚ Silva de Lapuerta o všeobecných aspektoch prejudiciálneho konania s dôrazom na praktickú stránku podávania predbežných otázok. Predseda českého Najvyššieho súdu Pavel Šámal sa vo svojej úvodnej správe venoval inštitútu prejudiciálnej otázky v českom právnom prostredí. Záverom predseda Súdneho dvora EÚ Koen Lenaerts pozval prítomných na pojednávanie pred Veľkou komorou Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-626/15 Komisia/Rada (AMP Antarctique) a C-659/16 Komisia/Rada.

pripravila: Lenka Bogárová

STÁLA KONFERENCIA PREDSEDOV NAJvyšších SÚDOV ŠTÁTOV V4, CHORVÁTSKA A SLOVINSKA

Delegácia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod vedením jeho predsedníčky Daniely Švecovej sa v dňoch 16. až 18. apríla 2018 zúčastnila XIII. stretnutia Stálej konferencie predsedov najvyšších súdov Vyšehradskej skupiny, Chorvátska a Slovinska. Stretnutie organizovala maďarská Kúria a uskutočnilo sa vo Vyšehrade.

Na stretnutí sa rokovalo o filtračných systémoch pri preskúmaní podaní v civilných veciach a o transpozícii a implementácii smernice EÚ č. 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu („Smernica“). Účastníci stretnutia zdôraznili, že cieľom filtrácie podaní je znížiť zaťaženie najvyšších súdov a posilniť ich postavenie v oblasti zjednocovania rozhodovacej praxe. Predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo svojom príspevku spomenula aj kontinuálne zníženie nápadu vecí od roku 2015, ku ktorému prispeli aj filtračné mechanizmy zavedené Civilným sporovým poriadkom. Diskusia o úrovni implementácie smernice sa niesla v znamení analýzy jednotlivých vnútroštátnych právnych úprav, ktorými bola predmetná implementácia realizovaná, a trestnoprávných dôsledkov legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu v trestných úpravách štátov. Na záver stretnutia načrtol predseda maďarskej Kúrie Péter Darák víziu posilnenia vzájomnej spolupráce prostredníctvom osobitných výmenných programov medzi najvyššími súdmi.

Stála konferencia predsedov najvyšších súdov štátov V4, Chorvátska a Slovinska predstavuje komunikačnú platformu, ktorá vznikla v roku 2002, a je prejavom úsilia zúčastnených krajín rozvíjať diskusiu o otázkach spoločného záujmu v rámci celoeurópskej integrácie postavenej najmä na základoch zdieľaných kultúrnych, intelektuálnych a náboženských tradícií.

pripravila: Lenka Bogárová

Spustenie Globálnej siete súdnej integrity

V dňoch 9. až 10. apríla 2018 bola na pôde OSN vo Viedni slávnostne spustená Globálna sieť súdnej integrity. Platforma bola vytvorená za účelom poskytovania pomoci jurisdikciám po celom svete v oblasti posilňovania súdnej integrity a predchádzania korupcie v súdnom systéme. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa bude do činnosti siete aktívne zapájať.

Sieť je integrálnou súčasťou Globálneho programu Deklarácie z Dohy a za cieľ si kladie posilniť súdnu integritu v súlade s čl. 11 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti korupcii. K súdnej integrite neodmysliteľne patrí aj snaha predchádzať korupcii a úplne eliminovať tento nežiadúci spoločenský jav. Počas stretnutia, zastrešeného Úradom OSN pre drogy a kriminalitu (UNODC), boli v pripravených pracovných prúdoch prezentované témy pre lepšie zorientovanie sa v danej problematike a účastníkom bolo umožnené vymieňať si praktické skúsenosti z globálneho pohľadu. V pléne boli zhrnuté odporúčania prijaté v rámci organizovaných tematických zasadnutí, ktoré viedli k odpovediam na otázky, ako môžu sudcovia, jurisdikcie, súdne asociácie a ďalší účastníci prostredníctvom siete spolupracovať. Dôležitým krokom bolo schválenie referenčného rámca Globálnej siete súdnej integrity, ako aj prijatie Deklarácie súdnej integrity.

Sieť bude podporovať vzdelávanie a vzájomné aktivity medzi sudcami a inými zainteresovanými aktérmi z oblasti justície, ďalší vývoj a efektívne zapracovanie princípov sudcovského správania sa na zabránenie existencie korupcie v rámci súdneho systému a bude sa snažiť uľahčovať prístup k relevantným nástrojom a zdrojom pre odpovede na rôzne otázky, týkajúce sa súdnej integrity. Prostredníctvom siete budú vyvinuté protikorupčné technické materiály a celosvetovo aplikovateľné usmernenia a rovnako tak bude zo strany siete poskytnutá technická asistencia jurisdikciám na vývoj a zapracovanie stratégií, opatrení a riešení pre posilnenie integrity a zodpovednosti súdnych systémov.

Ďalšie stretnutie Globálnej siete súdnej integrity sa bude konať v Katare v roku 2019.

pripravil: Matej Jančošek

JUDr. Marianna Macková

asistentka, Občianskoprávne kolégium NS SR

Aká bola vaša profesionálna cesta pred nástupom na Najvyšší súd SR?

Po ukončení vysokoškolského štúdia som pracovala v advokátskej kancelárii v Banskej Bystrici. Táto práca bola pre mňa ako pre čerstvého absolventa veľkým prínosom, avšak vzhľadom na to, že som chcela vyskúšať aj iné právnické profesie a justičné prostredie ma vždy lákalo, uchádzala som sa o funkciu vyššieho súdneho úradníka. Vo funkcii vyššieho súdneho úradníka Okresného sudu Bratislava I a Okresného sudu Bratislava V som pracovala bezprostredne až do nástupu na Najvyšší súd SR.

Bola pre vás právnická fakulta už od malička jasnou voľbou, alebo vás priťahovali aj iné profesijné smery?

Už od malička som sa pohrávala s myšlienkou, že sa raz stanem právničkou. Výber právnickej fakulty sa pre mňa stal jasnou voľbou v maturitnom ročníku pred podávaním prihlášok na vysoké školy.

Čo je podľa vás najzaujímavejším, resp. najkrajším na práci v súdnictve?

Na práci v súdnictve považujem za najzaujímavejšie, resp. najkrajšie hľadanie spravodlivých riešení v živote jednotlivcov a spoločnosti.

Mgr. Nikol Marková

asistentka, Obchodnoprávne kolégium NS SR

Aká bola vaša profesionálna cesta pred nástupom na Najvyšší súd SR?

Po ukončení vysokoškolského štúdia v roku 2016 som pôsobila ako advokátsky koncipient, avšak túto pracovnú pozíciu som vnímala skôr ako dočasnú, nakoľko moje ambície smerovali do justície. Začiatkom roka 2017 som nastúpila na Okresný súd Banská Bystrica, kde som pôsobila ako vyššia súdna úradníčka až do nástupu na Najvyšší súd SR.

Bola pre vás právnická fakulta už od malička jasnou voľbou, alebo vás priťahovali aj iné profesijné smery?

Nemôžem tvrdiť, že už od malička bola pre mňa právnická fakulta jasnou voľbou, keďže až počas štúdia na strednej škole som sa intenzívnejšie zamýšľala nad profesijným smerovaním. Iné smery ma natoľko neoslovili.

Čo je podľa vás najzaujímavejším, resp. najkrajším na práci v súdnictve?

Ako najzaujímavejšiu na práci v justícii vnímam možnosť napredovať, nadobudnúť vyšší stupeň odbornosti, riešenia rozmanitých právnych otázok, ako aj prístup k širokému spektru poznatkov, ktoré v tomto smere nemožno získať nikde inde.

JUDr. Norbert Ostró, E.MA, LL.M

asistent, Správne kolégium NSSR

Aká bola vaša profesionálna cesta pred nástupom na Najvyšší súd SR ?

Po absolvovaní právnickej fakulty som stážoval v inštitúciách EÚ v Bruseli a Luxemburgu. Následne som niekoľko rokov pôsobil v advokátskych kanceláriách v Bratislave so zameraním na medicínske právo. Po ukončení koncipientskej praxe som sa rozhodol akceptovať výzvu, ktorú som už počas koncipientúry zvažoval, a to venovať sa justícii, ako pravdepodobne najnáročnejšej sfére právnickej praxe.

Bola pre vás právnická fakulta už od malička jasnou voľbou, alebo vás priťahovali aj iné profesijné smery?

Ovplyvnený prostredím materskej školy, ktorá spadala pod Univerzitu veterinárskeho lekárstva v Košiciach, som takmer celé detstvo túžil byť zverolekárom. K právu som začal inklinovať až na osemročnom gymnáziu, kde sa plne prejavil môj vzťah k spoločenskovedným disciplinám, najmä k histórii. Právo bolo preto v tom čase, aj pod vplyvom pedagógov a starších spolužiakov, jasnou voľbou.

Čo je podľa vás najzaujímavejším, resp. najkrajším na práci v súdnictve ?

Dovolím si hodnotiť len na základe niekoľkomesačných skúseností v senáte správneho kolégia. Práca asistenta sudcu je nesmierne zodpovedná, musí byť odvedená svedomito a so značnou dávkou citu pre danú vec. Prípad od prípadu sa líši, jednotlivé argumenty je nevyhnutné patrične odôvodniť, je to o umení narábať so spisom, poznatkami, vedomosťami a v neposlednom rade vhodnými formuláciami. Osobne ma teší pestrý kolektív a možnosti každodenného samovzdelávania sa, dané náročnosťou agendy, ako aj obohacujúcim prístupom členov senátu po odbornej aj ľudskej stránke.

pripravil: Tomáš Lisánsky

DE IURE

INFORMAČNÝ OBČASNÍK NAJvyššieho súdu Slovenskej republiky

© Najvyšší súd Slovenskej republiky, Bratislava 2018
ISSN 2453-8558